

PIETARIN TYÖLÄISTEN EDUSTAJA

Pääkaupungin proletariaatti lähettää yhden valituistaan mustaan tilanherrain ja pappien Duumaan. Tämä valittu mies tulee olemaan kunniakkaassa toimessa. Hänen on esiinnyttävä ja toimittava miljoonien nimessä, hänen on nostettava hulmuamaan suuri lippu, hänen on ilmennettävä katsomuksia, joita marxilaisuuden ja työväendokratian vastuunalaiset edustajat ovat virallisesti, määritellysti, täsmällisesti ilmentäneet vuosikausia.

Yhden henkilön valitseminen tähän toimeen on niin äärettömän tärkeä asia, että olisi pikkumaista, raukkamaista ja häpeällistä pelätä puhua asiasta suoraan, kiertelemättä, pelätä „loukkaavansa” jotain henkilöä, jotain kerhoa j.n.e.

Vaalin täytyy olla valveutuneiden, marxilaisten työläisten enemmistön tahdon mukainen. Se on selvää. Sitä ei kukaan tohdi kieltää *suoraan*.

Kaikille on tunnettua, että vuodesta 1908 vuoteen 1912 ovat likvidaattoruuden vastustajat ja likvidaattorit taistelleet keskenään Pietarin työväen keskuudessa sadoissa ja tuhansissa kokouksissa, väittelyissä, keskustelutilaisuuksissa, erilaisten lehtien palstoilla. On halpamaista piilottaa päänsä siiven alle, kuten typerät linnut tekevät, ja koettaa „unohtaa” tämä tosiasia.

Asiaa sotkevat ne, jotka nyt *yhden* edustajan valitsemista koskevassa kysymyksessä huutavat „yhtenäisyydestä”, he sotkevat, koska vaihtavat kysymyksen toiseen ja huudollaan *sekoittavat* asian ydintä.

Mitä tekemistä on „yhtenäisyydellä” silloin, kun täytyy valita *yksi* ja kun kaikki ovat samaa mieltä siitä, että hänen on ilmaistava valveutuneiden marxilaisten työläisten enemmistön tahtoa??

Likvidaattorit eivät rohkene sanoa suoraan haluavansa, että valituksi tulisi likvidaattori tai „puolueryhmiin kuulumaton” (s.o. horjuva),— ja peläten puolustaa katsomuksiaan *suoraan* he soluttavat niitä *petkuttamalla*, huutamalla „yhtenäisyydestä”.

Velvollisuutemme on paljastaa tuo sekasotku. Jos likvidaattorit ovat valveutuneiden työläisten keskuudessa enemmistönä, niin ei kukaan maailmassa estä heitä valitsemasta likvidaattoria. On määriteltävä mahdollisimman tarkkaan, rauhallisesti, lujamielisesti, harkitsevasti ja oikein, kenen puolella on enemmistö, piittaamatta niiden ihmisten melusta, jotka katsomustensa peittelemiseksi saarnaavat (muutamia päiviä ennen vaaleja!) „yhtenäisyyttä” *käytyään 5 vuotta taistelua*.

Työläiset eivät ole lapsia, että uskoisivat sellaista satua. Voidaan tehdä vain yksi päätös kolmesta mahdollisesta: 1) valita likvidaattori; 2) valita likvidaattoruuden vastustaja; 3) valita horjuva. Viiden vuoden kuluessa, 1908—1912, ei sosialidemokraattien keskuudessa ole ollut ketään muuta eikä ole nytkään!

Työläiset, jotka tahtovat olla aikuisia ja itsenäisiä ihmisiä, eivät saa sallia sitä, että heidän keskuudessaan olisi rikkureita politiikassa. Työväen on pakotettava kunnioittamaan ja noudattamaan valveutuneiden työläisten enemmistön tahtoa.

Työläiset tarvitsevat sellaisen edustajan, joka ilmentää enemmistön tahtoa ja tietää varmasti, *millaista* työtä hän tulee tekemään Duumassa ja Duuman ulkopuolella.

Enemmistön tahto on ilmaistu, ja Pietarin edustajan täytyy olla päättävä likvidaattoruuden vastustaja, johdonmukaisen työväendemokratian kannattaja.

„Pravda” № 144,
lokakuun 16 pnä 1912
Allekirjoitus: I.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan